

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף רנ"ז ע"ב

פרשת פנחס

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רנ"ז ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

קום בתולת ישראל, על ידי דרגא אחרא, ובגין דא (עמוס ט) ביום ההוא אקים את סכת דוד הנפלת. ההוא דאתמר ביה, (תהלים קמו) ידן' ד זוקף כפופים.

תרגום לעברית

ומפני זה, כל הכורע - כורע בכרוך, וכל הזוקף - זוקף בשם. זו השכינה. בשם יהו"ה, בו צריך לזקף השכינה, ההיא שנאמר בה, (עמוס ה) נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל, על ידי דרגא אחרת. ומפני זה, (שם ט) ביום ההוא אקים את סכת דוד הנפלת. אותו שנאמר בו, (תהלים קמו) יהו"ה זוקף כפופים.

טקסט הזוהר

פקודא תריסר, איהי אתקריאת חג המצות, וחג השבועות, וחג הסוכות, מסטרא דג' אבהן. וראש השנה מסטרא דילה, דינא דמלכותא דינא. ואית דיימא, פסח דרועא ימינא. שבועות, מתן תורה, דאתיהיבת במדברא, דאיהו ממנא עליה שור, מסטרא דגבורה. סכות (בראשית לג) ויעקב נסע סכותה.

מצוה שתיים עשרה, היא נקראת חג המצות וחג השבועות וחג הסוכות, מצד שלשת האבות. וראש השנה מהצד שלה, דין המלכות - דין. ויש שיאמר, פסח זרוע ימין. שבועות, מתן תורה, שנתנה במדבר, שהוא ממנה עליו שור, מצד הגבורה. סוכות, (בראשית לג) ויעקב נסע סכנה.

טקסט הזהיר

פקודא תליסר, קריאת שמע. ואית למנדע, דאיהו אתקרי חכם בכל מיני חכמות. ומבין, בכל מיני תבונות. וחסיד, בכל מיני חסדים. וגבור, בכל מיני גבורות. ויועץ, בכל מיני עצות. וצדיק, בכל מיני צדקות. ומלך, בכל מיני מלכות. עד אין סוף. עד (ס'א כתר) אין חקר. ובכל אליו דרגין, בחד אקרי רחמן. ובחד אקרי דיין. והכי בכמה דרגין, עד אין סוף. אי הכי שנוי אית, בין רחמן לדיין. אלא קודם דברא עלמא, אתקרי הוא בכל אליו דרגין, על שם בריין דהוו עתידין להבראות, דאי לאו בריין דעלמא, אמאי אתקרי רחום דיין, אלא על שם בריין דעתידין.

תרגום לעברית

מצוה שלש עשרה, קריאת שמע. ויש לדעת שהוא נקרא חכם בכל מיני חכמות, ומבין בכל מיני תבונות, וחסיד בכל מיני חסדים, וגבור בכל מיני גבורות, ויועץ בכל מיני עצות, וצדיק בכל מיני צדקות, ומלך בכל מיני מלכות, עד אין סוף. עד (כתר) אין חקר. ובכל אלו הדרגות, באחת נקרא רחמן, ובאחת נקרא דיין. וכך בכמה דרגות עד אין סוף. אם כן, שנוי יש בין רחמן לדיין. אלא קדם שברא העולם נקרא הוא בכל אלו הדרגות, על שם בריות שהיו עתידות להבראות. שאם לא בריות העולם, מדוע נקרא רחום, דיין? אלא על שם הבריות העתידות.

ובגין דא, כל שמהן, אינון פנויין דיליה. על שם עובדין דיליה. פגוונא דא, ברא נשמתא, בדיוקנא דיליה, דאתקריאת על שם פעולות דילה, בכל אבר ואבר דגופא, דאתקרי עלמא זעירא. פגוונא דמארי עלמא, אתנהיג בכל בריין. ובכל דרא, כפום עובדוי. כך נשמתא, כפום עובדוי דכל אבר ואבר. ההוא אבר דעביד ביה פקודא, אתקרי נשמתא, לגבי חמלה וחסדא חנא ורחמי. ובההוא אבר דעביד ביה עבירה, אתקרי נשמתא לגבי, דינא וחימה וכעס. אבל לבר מן גופא, למאן תהא חמלה, או אכזריות.

תרגום לעברית

ומפני זה כל השמות הם פנויים שלו, על שם המעשים שלו. כמו כן ברא הנשמה בדמות שלו, שנקראת על שם פעולות שלה בכל איבר ואיבר של הגוף, שנקרא עולם קטן. כמו שאדון העולם נוהג בכל הבריות ובכל דור כפי מעשיו, כך הנשמה כפי מעשיו של כל איבר ואיבר. אותו איבר שעושה בו מצוה, נקראת הנשמה לגבי חמלה וחסד ורחמים. ובאותו איבר שעושה בו עברה, נקראת הנשמה לגבי דינ וחימה וכעס. אבל לחוץ מן הגוף, למי תהיה חמלה או אכזריות?

טקסט הזוהר

אוף הכי מארי עלמא, קדם דברא עלמא, וברא בריין דיליה, למאן אתקרי רחום וחנון או דיין. אלא כל שמהן דיליה, אינון פנויין, ולא אתקרי בהון, אלא על שם בריין דעלמא, ובגין דא, כד מארי דרא אינון טבין, איהו אתקרי לגבייהו, יהו"ה במדת רחמים. וכד מארי דרא אינון חייבין, אתקרי אדנ"י במדת הדין. לכל דרא, ולכל בר נש, כפום מדה דיליה. אבל לאו דאית ליה מדה ולא שם ידיע.

אף כֹּה אֲדוֹן הָעוֹלָם, קֹדֶם שֶׁבָּרָא אֶת הָעוֹלָם וּבָרָא בְּרִיּוֹתָיו, לְמִי נִקְרָא רַחוּם וְחַנוּן אוּ דִין? אֵלָּא כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁלוֹ הֵם כְּנוּיִים, וְלֹא נִקְרָא בָּהֶם אֵלָּא עַל שֵׁם בְּרִיּוֹת הָעוֹלָם. וּמִפְּנֵי זֶה, כַּאֲשֶׁר בַּעֲלֵי הַדּוֹר הֵם טוֹבִים, הוּא נִקְרָא אֲצֵלָם יְהוֹ"ה, בְּמִדַּת הַרַחֲמִים. וְכַאֲשֶׁר בַּעֲלֵי הַדּוֹר הֵם רָשָׁעִים, נִקְרָא אֲדֹנָי, בְּמִדַּת הַדִּין. לְכָל דּוֹר וּלְכָל בֶּן אָדָם כְּפִי מִדָּתוֹ. אֲבָל לֹא שֵׁשׁ לוֹ מִדָּה וְלֹא שֵׁם יְדוּעַ.

טקסט הזוהר

כְּגִוּוֹנָא דְסַפִּירָאן, דְּכָל סַפִּירָה אֵית לָהּ שֵׁם יְדִיעַ, וּמִדָּה, וּגְבוּל, וְתַחֲוּם. וּבְאֵלִין שְׁמָהּ מְאִרִי עֲלֵמָא אִיהוּ אֲתַפְּשֵׁט, וְאֲמַלִּיד בְּהוֹן, וְאֲתַקְרִי בְּהוֹן, וְאֲתַכְּסִי בְּהוֹן, וְדַר בְּהוֹן, כְּנִשְׁמָתָא לְגַבִּי אֲבָרִים דְּגוּפָא. וּמַה רַבּוֹן עֲלֵמִין, לֵית לִיהּ שֵׁם יְדִיעַ וְלֹא אֲתַר יְדִיעַ, אֵלָּא בְּכָל סֵטְרָא שׁוּלְטָנוּתִיהּ. אוּף הָכִי לֵית לָהּ לְנִשְׁמָתָא שֵׁם יְדִיעַ, וְלֹא אֲתַר יְדִיעַ, בְּכָל גּוּפָא אֵלָּא בְּכָל סֵטְר שׁוּלְטָנוּתִיהּ, וְלֵית אֲבָר פְּנוּי מְנָה.

תרגום לעברית

כְּמוֹ הַסְּפִירוֹת, שֶׁכָּל סַפִּירָה יֵשׁ לָהּ שֵׁם יְדוּעַ וּמִדָּה וּגְבוּל וְתַחֲוּם. וּבְאֵלוֹ הַשְּׁמוֹת אֲדוֹן הָעוֹלָם הוּא מִתְּפַשֵּׁט, וּמוֹלִיד בָּהֶם, וְנִקְרָא בָּהֶם, וְנִתְכַּסֶּה בָּהֶם, וְגַר בָּהֶם, כְּנִשְׁמָה אֲצֵל אֲבָרֵי הַגּוּף. וּמַה רַבּוֹן הָעוֹלָמִים אֵין לוֹ שֵׁם יְדוּעַ, וְלֹא מְקוֹם יְדוּעַ, אֵלָּא בְּכָל צַד שְׁלֹטוֹנוֹ - אֵף כֹּה אֵין לָהּ לְנִשְׁמָה שֵׁם יְדוּעַ, וְלֹא מְקוֹם יְדוּעַ בְּכָל הַגּוּף, אֵלָּא בְּכָל צַד שְׁלֹטוֹנָהּ, וְאֵין אֵיבָר פְּנוּי מִמְּנָה.

טקסט הזוהר

וּבְגִין דָּא, לֵית לְרִשְׁמָא לָהּ בְּחֵד אֲתַר, דְּאֵי לָאוּ הָא חֲסַר שׁוּלְטָנוּתָא בְּשָׂאר אֲבָרִים. וְלֹא לְאֲתַקְרִי לָהּ בְּשָׂמָא חַד, אוּ בְתַרִּין, אוּ בְג'. לְמִימַר דְּאִיהִי חֲכָמָה מְבִינָה, וְאֵית לָהּ דַּעַת, וְלֹא יִתִּיר. דְּאֵי עֲבִיד הָכִי, הָא חֲסַר לָהּ מְשָׂאר דְּרַגִּין.

ומפני זה אין לציר אותה במקום אחד, שאם לא הרי חסר השלטון בשאר האיברים. ולא לקרא לה בשם אחד, או בשנים, או בשלשה, לומר שהיא חכמה מפינה ויש לה דעת, ולא יותר. שאם עושה כן, הרי חסר לה משאר דרגות.

טקסט הזהר

כל שכן למארי עלמא, דלית לרשמא ליה באתר ידיע, או לאתקרי ליה בשמהן, או לשנאה ליה בהון, או (ס'א לשלשא) לשלטאה ליה כגון דרגא דמרכבתא, דאתמר בה קדושה לה ישלשו, דכל דרגין דכל מרכבות דיליה, אינון משולשים, כגון האבות הן הן המרכבה, דאינון דמות אריה שור נשר, דאינון מרכבה לאדם. דאתמר עליה, (יחזקאל א) ודמות פניהם פני אדם. ומסטר דנוקבא, אינון שלטין על אדם, ונוקבא איהי מרכבה לגבייהו. ובגין דא אתמר עליה, קדושה לה ישלשו.

תרגום לעברית

כל שכן לאדון העולם שאין לציר אותו במקום ידוע, או לקרא לו בשמות, או לשנות לו בהם, או (לשלש) להשליט לו כמו דרגת המרכבה שנאמר בה קדשה לה ישלשו. שכל הדרגות של המרכבות שלו הן משלשות, כמו האבות הן הן המרכבה, שהם דמות אריה שור נשר, שהם מרכבה לאדם, שנאמר עליו (יחזקאל א) ודמות פניהם פני אדם. ומצד הנקבה הם שולטים על אדם, והנקבה היא מרכבה לגביהם. ומפני זה נאמר עליה, קדשה לה ישלשו.

טקסט הזהר

ואוף הכי אתוון, דאינון אנפין דחיון, משולשין, כגוונא דא: יד'ו. הו'י. וה'י. ה' רביעאה, קדושה לה ישלשו. איהי שלמים דכלהו, לאשלמא בכלהו שם ידו'ד. אבל למאריה דכלא, לית לשלשא ביה בשמהן, ולא באתוון, אלא איהו אתקרי בכל שמהן,

וְלִית לִיה שֵׁם יָדִיעַ. וְכָל שֵׁם וְשֵׁם אֶסְהִיד עָלֶיהָ, דְּאִיהוּ אָדוֹן כָּל עֲלָמִין. אֶסְהִיד עָלֶיהָ
אֲדָנִי.

תרגום לעברית

וְאִף כִּי הָאוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵן פְּנֵי הַחַיּוֹת, מְשַׁלְּשׁוֹת, כְּמוֹ זֶה: יֵה''ו. הו''י. וְה''י. ה' רְבִיעִית -
קִדְשָׁה לָהּ יִשְׁלָשׁוּ. הִיא שְׁלֹמִים שֶׁל כָּלָם, לְהַשְׁלִים בְּכָלָם שֵׁם יְהוֹנָה. אֲבָל לְאָדוֹן הַכֹּל
אֵין לְשַׁלֵּשׁ בּוֹ בְּשִׁמוֹת וְלֹא בְּאוֹתִיּוֹת, אֲלָא הוּא נִקְרָא בְּכָל הַשִּׁמוֹת, וְאֵין לוֹ שֵׁם יָדוּעַ,
וְכָל שֵׁם וְשֵׁם מַעֲיֵד עָלָיו שֶׁהוּא אָדוֹן כָּל הָעוֹלָמוֹת. מַעֲיֵד עָלָיו אֲדָנִי.

טקסט הזוהר

וְלִית דִּי־דַעֲיִן דְּאִית בְּרַ נֶשׁ, דִּירִית ג' מָאָה וְעֶשְׂרֵי עֲלָמִין, הֵדָא הוּא דְכָתִיב, (משלי ח)
לְהַנְחִיל אוֹהֲבֵי יֵשׁ. כְּפֹהֵם דִּרְגָּא דִּילִיָּה, דְּאֶתְקַרֵּי יֵשׁ מַאֲיִן. וְדָא חֲכָמָה עֲלָאָה. וְאִית בְּרַ
נֶשׁ דְּלֹא יָרִית אֲלָא עֲלָמָא חַד, כְּפֹהֵם דִּרְגָּא דִּילִיָּה, כְּמָה דְּאוֹקְמוּהָ, כָּל צַדִּיק וְצַדִּיק יֵשׁ לוֹ
עוֹלָם בְּפָנֵי עֲצָמוֹ. וְהִכִּי יָרִית עֲלָמִין כָּל בְּרַ נֶשׁ מִיִּשְׂרָאֵל, כְּפֹהֵם דִּרְגָּא דִּילִיָּה לְעִילָא.
אֲבָל לְמַאֲרֵי עֲלָמָא, לִית לְרִשְׁמָא לִיה עֲלָמִין בְּחוּשְׁבֹּן, אֲלָא אָדוֹן כָּל עֲלָמִין, וְאֲדָנִי קָא
סְהִיד עָלֶיהָ.

תרגום לעברית

וְאֵין שְׂיֻדְעִים שְׂיֵשׁ בֶּן אָדָם שְׂיֻרֶשׁ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְעֶשְׂרֵי עוֹלָמוֹת, זֶהוּ שְׁכָתוֹב (משלי ח)
לְהַנְחִיל אֹהֲבֵי יֵשׁ. כְּפִי הַדִּרְגָּה שְׁלוֹ, שְׁנַקְרָאת יֵשׁ מַאֲיִן. וְזוֹ חֲכָמָה עֲלִיוֹנָה. וְיֵשׁ בֶּן אָדָם
שְׁלֹא יוֹרֶשׁ אֲלָא עוֹלָם אֶחָד, כְּפִי הַדִּרְגָּה שְׁלוֹ, כְּמוֹ שֶׁפִּרְשׁוּהוּ, כָּל צַדִּיק וְצַדִּיק יֵשׁ לוֹ
עוֹלָם בְּפָנֵי עֲצָמוֹ. וְכִי יוֹרֶשׁ עוֹלָמוֹת כָּל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל כְּפִי הַדִּרְגָּה שְׁלוֹ לְמַעְלָה. אֲבָל
לְאָדוֹן הָעוֹלָם אֵין לְצִיר לוֹ עוֹלָמוֹת בְּחֻשְׁבֹּן, אֲלָא אָדוֹן כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְאֲדָנִי הוּא מַעֲיֵד
עָלָיו.

אוף הכי יתו'ה, מניה תלייא כל הניין, ואיהו וכל הניין דיליה, סהדין על מארי עלמא,
דאיהו הנה קדם כל הניין. ואיהו בתוך כל הנה. ואיהו לאחר כל הנה. ודא רזא,
דסהדין הניין עליה, הנה, הנה, ויהנה.

תרגום לעברית

אף כה יתו'ה, ממנו תלויות כל ההיות, והוא וכל ההיות שלו מעידים על אדון
העולם, שהוא הנה קדם כל ההיות, והוא בתוך כל הנה, והוא לאחר כל הנה. וזה
סוד שמעידות ההיות עליו - הנה, הנה, ויהנה.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רנ"ח ע"א) ♦

טקסט הזוהר

דינא, בהפוך אתוון אדנ'י. ובגין דא אמרו רבותינו זכרונם לברכה, דינא דמלכותא
דינא. שם א'ל סהיד על מארי דכלא, דלית יכולת לכל שם, והנה ודרגא. כל שפן
לשאר בריין, פחות מניה. הדא הוא דכתיב, (דניאל ד) כלא

תרגום לעברית

דינא בהפוך אותיות - אדנ'י. ומפני זה אמרו רבותינו זכרונם לברכה, דין המלכות -
דין. שם א'ל מעיד על אדון הכל, שאין יכולת לכל שם והנה ודרגה. כל שפן לשאר
בריות פחות ממנו. זהו שכתוב (דניאל ד) כלא נחשכים וכרצונו עושה בצבא השמים
וגו'. אלהי'ם מעיד על אלהות שלו, שהוא אלהי'ם ואלהי האלהים, והוא אלוה על
הכל, ואין אלוה עליו. צבאו'ת מעיד עליו כמו שכתוב (שם) וכרצונו עושה בצבא
השמים. שד'י מעיד עליו, שכאשר הוא אמר לעולם די, עמד בתחומו ולא התפשט
יותר. וגם למים, ורוח ואש.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

